

تاریخچه اسلام و مسلمانان در نیوزیلند

عبدالله دروری*

برگردان: عبدالله عظیمایی، بنیاد پژوهشهای

اسلامی - گروه ترجمه زبانهای اروپایی

پیشگفتار

بر اساس سرشماری دولت در آوریل ۱۸۷۴م، نخستین مسلمانان شناسایی شده ساکن در نیوزیلند، ۱۵ کارگر چینی بودند که در معادن طلای جزیره جنوبی کار می‌کردند. درباره آنها اطلاعات چندانی در دست نیست، شاید آنها به استرالیا رفتند یا به چین باز گشتند. در دهه ۱۸۹۰م چند مرد مسلمان پنجابی به جزیره شمالی مهاجرت کردند و در دهه ۱۹۰۰م سه مرد گجراتی نیز از هندوستان زیر استعمار بریتانیا به این منطقه رفتند. در پی آنها مهاجران دیگری از همین مناطق، گاه همراه با همسران و خانواده‌های خود وارد این کشور شدند.

در سال ۱۹۵۰م حدود ۱۵۰ مسلمان در نیوزیلند زندگی می‌کردند و با تأسیس «انجمن مسلمانان نیوزیلند» (NZMA) در اوکلند از سوی مهاجران گجراتی نخستین تشکل اسلامی پی‌ریزی شد. سال بعد، یک قایق باری که پناهندگانی از اروپای شرقی را حمل می‌کرد، حدود ۵۰ مرد مسلمان را از آلبانی، بلغارستان و یوگسلاوی با خود به این کشور آورد. در دهه ۱۹۶۰م تعدادی از دانشجویان آسیایی وارد نیوزیلند شدند و در سال ۱۹۶۲م به تشکیل «انجمن بین‌المللی مسلمانان نیوزیلند» (IMAN) در پایتخت، ولینگتون، مبادرت کردند. در سال ۱۹۷۷م، در جزیره جنوبی، «انجمن مسلمانان کتربری» (MAC) تأسیس شد. ۲۵ سال پیش در آوریل ۱۹۷۹م «فدراسیون انجمنهای اسلامی نیوزیلند» (FIANZ) که یک گروه مسلمان ملی است، به وجود آمد.

در دهه ۱۹۷۰م، اقوامی از هند - فیجی به این کشور وارد شدند و در دهه ۱۹۹۰م تعداد بی‌شماری از مردم سومالی و خاورمیانه نیز به این کشور سرازیر گردیدند. از دهه ۱۹۷۰م، گرایش به اسلام به طور مرتب اما به کندی ادامه

* - آقای عبدالله دروری (Abdullah Drury) انگلیسی‌زاد و از نویسندگان برجسته مسلمان نیوزیلند است. ایشان سالهاست به دین اسلام مشرف شده و مقاله‌های زیادی در نشریات و روزنامه‌های کشورهای مختلف به چاپ رسانده است.

داشته است.

در سال ۱۹۶۹م از گجرات هند، نخستین گروه از «تبلیغی جماعت» از نیوزیلند دیدار کردند. سه سال پس از آن، برخی از هندیها برای تبلیغ در میان هموطنان گجراتی خود از کشور خارج شدند و از همان زمان در نیوزیلند تعدادشان رو به فزونی نهاد. در سالهای اخیر از میان هم‌قطاران فیجی - هندی و سومالی نیز به آنها پیوستند. از بومیان نیوزیلند نیز تعدادی به دین اسلام مشرف شدند.

همچنین در سال ۱۹۶۹م یک نیوزیلندی به نام نیل دوگان (Neil Dougan) به افغانستان سفر کرد و به طریقت صوفیه نقشبندیه پیوست. وی با نام شیخ عبدالله عیسی به اوکلند بازگشت و به برپایی نماز جماعت اقدام کرد و تا قبل از مرگ او در سال ۱۹۸۷م، ۳۰۰ نفر با پذیرش اسلام به گروه او افزوده شدند. در دهه ۱۹۸۰م، هواداران فیجی - هندی قادریه به تدریج در نیوزیلند اقامت گزیده، آیینهای مذهبی خود از جمله رقص شمشیر را برپا داشتند.

سرشماری دولت در سال ۱۹۸۱م، تعداد ۲۰۰۶ مسلمان را در تمامی نیوزیلند ذکر کرده است. سرشماری ۲۰۰۱م، تعداد ۲۳۰۰۰ نفر را آورده است که بیشتر آنها از مهاجران بودند. سه هزار مسلمان اروپایی (آمیخته‌ای از آلبانیاییها، بوسنیاییها و نومسلمانها) و ۷۰۰ مائوری (Moori - پلی‌تری‌های بومی) در این کشور زندگی می‌کنند.

آغازی ساده

از دلمشغولیهای خاص مهاجران مسلمان نیوزیلند، پناهندگان و نوکیشان مسلمان در دهه ۱۹۷۰م مسئله گوشت حلال بود، و دسترسی مسلمانان محلی به غذای حلال در داخل کشور و تبدیل شدن صنعت صادرات گوشت به روش حلال ذبح شرعی برای اهداف تجاری. در روز یکشنبه پانزدهم آوریل ۱۹۷۹م / ۱۷ جمادی الاولی ۱۳۹۹ق حاجی مظهر شرکی کرسینکی رسماً به ریاست مقام عالی «فدراسیون انجمنهای اسلامی نیوزیلند» (FIANZ) برگزیده شد. دکتر ام. اچ. قاضی اهل پاکستان به نخستین دبیر کلی این فدراسیون و حاجی حسین صاحب اهل فیجی به خزانه‌داری آن منصوب شدند. معاون اولی ریاست فدراسیون با حجة الاسلام محمد شریف مهدوی از ایران بود (که شرح آن خواهد آمد). انتخاب این نام و ایجاد ضابطه برای نمایندگی هر یک از انجمنها در فدراسیون بر عهده خواهر یاسمین جین خان، تازه مسلمان انگلیسی ساکن در ولینگتون بود. این فدراسیون از NZMA، IMAN و MAC تشکیل می‌شد. در ۳۰ ژانویه ۱۹۸۰م انجمن مسلمانان وایکاتو (Waikato) - (WMA) در هامیلتون تأسیس شده، به ثبت رسید. انجمن مسلمانان ماناواتو (MMA-Manawatu) در پالمستون شمالی شکل گرفت و در ۱۴ فوریه ۱۹۸۰م به ثبت رسید. هر دو انجمن بعدها در

یک سال به فدراسیون « FIANZ » پیوستند. در اواخر ۱۹۸۹م، انجمن مسلمانان اوکلند جنوبی شکل گرفت و در سال بعد در فدراسیون به ثبت رسید.

کرسنیک، که احتمالاً یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های تاریخ مسلمانان نیوزیلند است، در پریشینای کوزوادر ۱۷ اکتبر ۱۹۳۱م متولد شد. در جوانی، بعد از جنگ دوم جهانی، با ترک کلیه اعضای خانواده خود، از دیکتاتوری وحشیانه [رژیم] کمونیستی آلبانی پا به فرار گذاشت، و در سال ۱۹۵۱م همراه با چند تن از پیشگامان مسلمان اروپای شرقی وارد نیوزیلند شد و در سراسر دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰م نقش مهمی در این کشور برعهده داشت. کرسنیک تا پیش از برپایی تجارت کوچکی در اوکلند، مشاغل متعددی را تجربه کرد. وی عمیقاً درگیر NZMA و تجارت صادرات گوشت حلال شد. دو هفته پس از اینکه فدراسیون « FIANZ » را تأسیس کرد و خود ریاست آن را در آوریل ۱۹۷۹ به دست گرفت، کرسنیک در مراسم کلنگ‌زنی نخستین ساختمان مسجد کشور در پونسونبای (Ponsonby) نظارت داشت. پس از گذشت بیش از بیست سال، در ژانویه ۲۰۰۲م، «مدال خدمت ملکه» از سوی ملکه الیزابت دوم، پادشاه نیوزیلند، به پاس پنج دهه خدمات اجتماعی کرسنیک به طور رسمی به وی اعطا شد.

در اوایل ژوئیه ۱۹۷۹م، فدراسیون انجمن‌های اسلامی نیوزیلند از جمهوری اسلامی ایران

دعوتنامه شرکت در مراسم آغاز پانزدهمین قرن تقویم اسلامی (در ۲۱ نوامبر ۱۹۷۹م) و نیز نخستین سالگرد انقلاب (فوریه ۱۹۸۰م) را دریافت داشت. حاجی عبده موسویج (Avdomusovich) از بوسنی با دیدگاه قاطع ضد کمونیستی‌اش از سوی جامعه مسلمانان نیوزیلند برگزیده شد تا همراه با حجة الاسلام مهدوی در این مراسم شرکت کند.

مرحوم حاجی عبده موسویج که یکی دیگر از مسلمانان مهم مقیم این کشور بود، در مونته نگرو متولد شد و بعد از اینکه کشتار مردان مسلمان را مشاهده کرد از خانه پدری فرار کرد و به کار ملوانی روی آورد. در سال ۱۹۵۳م، موسویج کشتی را ترک و در اوکلند، درخواست پناهندگی سیاسی نمود. در ژانویه ۱۹۶۹م، پدرش، میر عالم دست به کار بزرگی زد و نخستین مسلمان شناخته شده‌ای بود که به عنوان دانشجوی مهندسی دانشکده افسری وارد نیروی هوایی سلطنتی نیوزیلند (RNZAF) شد و به طور رسمی به ارتش نیوزیلند پیوست. (وی بعدها همراه با ۴۰ خدمه اسکادران در دهه ۱۹۷۰م در قطب جنوب خدمت کرد).

حاجی عبده موسویج از سال ۱۹۵۶ تا ۱۹۸۱م به مدت ۲۵ سال در کمیته اجرایی «NAMA» خدمت کرد. با اوج‌گیری منازعات بوسنی، موسویج، که از پیشگام‌ترین مسلمانان یوگسلاوی در نیوزیلند بود، در رأس فعالیت‌های گردآوری اعانات و امداد رسانی قرار گرفت و در

ژوئن ۱۹۹۲م مراسم حج را در مکه به جا آورد. در دسامبر ۱۹۹۲م، نخستین پناهندگان جنگ بوسنی وارد کشور نیوزیلند شدند که شامل ۳۰ بازداشتی سابق از بازداشتگاههای بدنام صرب و ده عضو یک خانواده می‌شدند. در ماه مه ۱۹۹۳م، حاجی عبده موسویچ درباره جنگ بوسنی با تلویزیون نیوزیلند مصاحبه‌ای انجام داد و سال بعد پسرش، رمزی، زمانی که نیوزیلند با اعزام سربازان حافظ صلح به بوسنی زیر نظر ایالات متحده موافقت کرد، مصاحبه دیگری صورت داد. حاجی عبده موسویچ در ۸۲ سالگی، روز جمعه ۱۵ نوامبر ۲۰۰۱م درگذشت و روز بعد - که مصادف با نخستین روز ماه رمضان ۱۴۲۱ بود - به خاک سپرده شد. وی مردی فارغ از خودخواهی و مهاجری واقعی بود که تمام عمرش را صرف اسلام کرد؛ صرف اصول اسلامی و جامعه اسلامی که وی با تمام وجود عزیزش می‌داشت. در آگهی تسلیت وی که در ویژه‌نامه نیوزیلند هرالد (مهم‌ترین روزنامه کشور) منتشر شد، از او به عنوان «مبارزی در راه ضُعبفا و کارگران» یاد شده بود. فدراسیون انجمنهای اسلامی نیوزیلند نیز از حاجی بزرگ به احترام یاد کرده، این‌گونه اظهار داشت:

«اشتیاق وافر و تعهد موسویچ به اسلام و اقلیت مسلمان همه ما را تحت تأثیر قرار داد و جایگاه او را در میان ما عمیقاً قابل احترام و دوست‌داشتنی ساخت».

گواهی گوشت حلال و گسترش فدراسیون
پس از سالها مذاکرات پیوسته با هیأت مدیره تولیدکنندگان گوشت نیوزیلند، کرسنیک و تجارت رو به رشد گوشت خاورمیانه، شرکتهای محلی گوشت را متقاعد کردند که به منظور ضمانت بخشیدن در حلال بودن گوشت، شکل اسلامی ذبح حیوانات را بپذیرند. در گزارشی حاجی مظهر کرسنیک در سال ۱۹۸۰م درباره صدور گواهی گوشت حلال موافقت شده است که منافع حاصل از صدور گواهی گوشت حلال برای تبلیغات [ویژه] جوانان، توسعه اجتماعی و فعالیتهای مسجد اختصاص یابد.

حاجی محمد علی حَرکن، دبیر کل رابطه العالم الاسلامی» در سال ۱۹۸۰م در نامه‌ای به رئیس (Rayes) مظهر کرسنیک حق انحصاری صدور گواهی گوشت حلال برای صادرات گوشت و غذا به عربستان سعودی را به وی اعطا کرد. در سال ۱۹۸۴م، پس از سالها گفت و گو و تماسهای دوستانه در خاورمیانه، فدراسیون حق انحصاری صدور گواهی گوشت حلال برای صادرات به کویت و امارات متحده عربی را نیز به دست آورد. با قرارداد رسمی که میان فدراسیون و هیأت مدیره تولیدکنندگان گوشت نیوزیلند و بعدها با شرکت صنعتی گوشت (MIA) منعقد شد، این توافق به دست آمد. نخستین قرارداد سالانه برای رقمی حدود ۶۰۰۰۰ دلار در نظر گرفته شد.

فدراسیون به منبع مستقلی از درآمد دست

یافت و بدین‌سان به برنامه‌های مربوط به مساجد و نگاهداری آنها و به کلاسهای قرآن کودکان کمک مالی ارائه می‌کرد. در اواخر دهه ۱۹۹۰م فدراسیون به تمامی مبلغ قرارداد سالانه به رقم حدود نیم میلیون دلار دست یافت. از این مبلغ، هر یک از انجمنهای وابسته به فدراسیون ۱۲۰۰۰ دلار برای تبلیغات در سال دریافت می‌کردند.

رشد بیش از حد انتظار تجارت صادرات گوشت حلال در دهه ۱۹۸۰م بر ترکیب جامعه مسلمانان نیوزیلند و بهره‌گیری از مساجد، تأثیر چشمگیری بر جای گذاشت. قبل از هر چیز، مردان مسلمانی بودند که به عنوان ذبح‌کنندگان گوشت حلال به این کشور سرازیر شدند. ابتدا این افراد از ایران انتخاب می‌شدند، اما به دلیل هزینه بالای مسافرت، به جای آنها مسلمانانی از کشور فیجی و بعدها مالزی مورد استفاده قرار گرفتند. در سالهای اخیر، جمعیت بزرگی از پناهندگان سومالی اکثریت ساکنان مسلمان نیوزیلند را تشکیل می‌دادند. این مردان در امور مربوط به سردخانه‌ها - که بیشتر در شهرکهای دور افتاده واقع بود - به کار مشغول می‌شوند و برای شرکت در جشنهای مهم اسلامی در نزدیک‌ترین مسجد سخت تلاش می‌کنند. ضمن اینکه، فدراسیون رئیس دفتری برای اداره مرکزی ولینگتون و سرپرستی محلی استخدام کرد تا بر مردان ذبح‌کننده گوشت حلال و شیوه ذبح آنها نظارت داشته باشند تا بر اساس شریعت اسلامی

انجام شود.

تأثیر مهم دیگر تجارت صادرات گوشت حلال بر مساجد، در اختیار داشتن این گوشت از سوی مساجد بود. پیش از سال ۱۹۷۹م برای مسلمانان یافتن محل اصلی [عرضه] گوشت حلال امری دشوار بود. بعد از سال ۱۹۸۰م، این دشواری به طور چشمگیری کاهش یافت. در دهه ۱۹۹۰م، در تمام شهرهای اصلی نیوزیلند قصابیهای گوشت حلال وجود داشت و هم‌اکنون به وفور در تمام نقاط این کشور می‌توان به گوشت حلال دسترسی داشت.

حجة الاسلام محمد شریف مهدوی

حجة الاسلام محمد شریف مهدوی از روحانیون ایرانی بود که به سفارت ایران در ولینگتون پیوست. وی استاد دانشگاه تهران و کارشناس امور مربوط به ارتباط اسلام و مارکسیسم بود که «در قم به تحصیل سیاست و فلسفه غرب پرداخت و درباره جامعه‌های سرمایه‌داری مسیحی و مارکسیسم صاحب نظر است».

حجة الاسلام مهدوی در سال ۱۹۷۹م همراه هیأتی از ایران برای بحث و بررسی درباره واردات گوشت حلال همراه با بخش غیر دولتی وارد اوکلند شده، در مسجد شهر مورد استقبال قرار گرفت. به افتخار آنها در هتل ثوٹ پسفیک ضیافت شام برگزار شد. آقای مظهر کرسنیک از روی لطف و گشاده‌دستی تمام هزینه‌های مربوط

به آن را برعهده گرفت.

در تمام دهه ۱۹۸۰م، ۴۰ درصد از گوشت نیوزیلند به جمهوری اسلامی ایران صادر می‌شد. حجة الاسلام مهدوی، به مدت پنج سال در اوکلند ساکن بود و بر ذبح حلال گوشت در نیوزیلند نظارت عالیّه داشت و با توجه به جایگاه خود، قصابان مسلمان را از خارج از کشور به خدمت گرفت.

وی همچنین در NZMA به عنوان رهبر عملگرا و سخنگوی جامعه مسلمانان شهرتی کسب کرده بود و به عنوان نخستین معاون اول دبیر کلی FIANZ به خدمت مشغول شد و در ژانویه ۱۹۸۰م در مرکز اوکلند نخستین قصابی اسلامی نیوزیلند را افتتاح کرد. او در فقه اسلامی تحصیلات عالیّه داشت و در مسجد پونسونای هر شب سخنرانی می‌کرد. در ژوئیه ۱۹۸۲ روزنامه‌نگاری این‌گونه اظهار داشت:

تعدادی از مسلمانان اوکلند که ایران را امید بزرگ خود در آینده می‌دانستند به این کشور سفر کردند... تفکرات آنان بسیار تحت تأثیر نماینده مذهبی ایران در نیوزیلند، آقای محمد مهدوی قرار داشت... که در اوکلند شخصیتی کلیدی در حیات مذهبی و فرهنگی آن به‌شمار می‌آمد. او در سپتامبر ۱۹۸۴م نیوزیلند را ترک کرد و جای او را حجة الاسلام علی محمد امراللهی بیوکی گرفت که نسبت به حجة الاسلام مهدوی کمتر به مسائل مسجد پونسونای می‌پرداخت. گفته می‌شود که حجة الاسلام مهدوی هم‌اکنون در

بخش افریقایی وزارت امور خارجه ایران مشغول به کار است. اما همچنان عمیقاً در یاد و خاطره بخشهای بزرگی از اقشار قدیم‌تر جامعه مسلمانان نیوزیلند قرار دارد.

دهه پایانی

در سرشماری سال ۱۹۹۱م دولت، ۵۷۶۹ نیوزیلندی خود را مسلمان معرفی کردند. جالب اینکه، سرشماری ۱۹۹۱م، نخستین سرشماری بود که تحلیل جامعی از قومیت‌های مختلف از مجموع مسلمانان ساکن این کشور ارائه داد. «هندی»ها، ۴۹ درصد از مجموع مسلمانان را تشکیل می‌دادند. ۲۰ درصد، مربوط به دیگر قومیت‌های آسیایی می‌شد، ۲۲ درصد افریقایی - عرب بودند و ۶/۶ درصد را اروپاییها تشکیل می‌دادند.

این افزایش سریع آمار مسلمانان موجب ازدیاد سازمانهای کوچک‌تر اسلامی - که بیشتر شکل قومیتی داشتند - به ویژه در مرکز اصلی شهر اوکلند گردید. در سال ۱۹۹۲م، گروهی از مهاجران فیجی - هندی به «تبلیغی جماعت» پیوستند. این سازمان، بنیانگذار آموزش و پرورش اسلامی و مؤسسه تبلیغاتی بود که در طول چند سال برای کودکان جنوب اوکلند به منزله مدرسه اسلامی عمل می‌کرد. در سال ۲۰۰۰م، مؤسسه یاد شده، دانشکده خاص دختران تأسیس کرد که بعدها به نام واقف اصلی آن، شیخ زائد، پادشاه امارات متحده عربی

نامگذاری شد.

در دهه ۱۹۸۰م، کمیته میلاد نیوزیلند، به طور غیر رسمی مسئولیت تدارک برگزاری میلاد النبی را در مسجد پونسونای و بعدها در مسجد انجمن مسلمانان جنوب اوکلند برعهده گرفت. این کمیته با همّت مهاجران فیجی - هندی، در اوکلند از انسجام بالایی برخوردار شد. در سال ۱۹۷۷م، این گروه به طور رسمی و قانونی، مورد تأیید دولت قرار گرفت.

در سال ۱۹۹۳م، بنیاد اسلامی اهل البیت نیوزیلند به عنوان مؤسسه خیریه و با ابتکار پنج متولی و با حمایت آیه الله گلپایگانی که در نقش مقیم این مؤسسه عمل می کرد به طور رسمی به ثبت رسید. آنها هم‌اکنون داراییهای قابل توجهی برای برگزاری نمازهای جماعت، تشکیل جلسات منظم قرآن و کلاسهای آموزشی از جمله محافلی برای کلیه رویدادهای اسلامی شامل ولادتها و شهادتهای معصومین علیهم السلام در اختیار دارند. هم‌اکنون حدود ۱۰۰ خانواده با این بنیاد ارتباط دارند.

در سپتامبر ۱۹۹۵م، کاردینال وینکو پولجیک (Vinko Puljic)، سراسقف کاتولیک ساریوو (بوسنی) از نیوزیلند دیدن کرد. وی در فرودگاه از سوی حاجی عبده موسویچ که لباس ملی بوسنی به تن داشت، همراه با فینه قرمز رنگ منگوله دار به گرمی مورد استقبال قرار گرفت. این دیدار و مراسم استقبال از سوی حاجی موسویچ به خوبی تحت پوشش خبری

رسانه‌های جمعی قرار گرفت و در جامعه محلی مسلمانان انعکاس مثبتی داشت: «دیروز مسلمانان و کاتولیکها دوش به دوش هم به استقبال رهبری مذهبی رفتند که از سرزمینی آمده بود که این دو دین را به جدال با یکدیگر کشانیده بود».

در سال ۱۹۹۶م مجموع مسلمانان ساکن در نیوزیلند به ۱۳۵۴ نفر رسید. تحلیل کامل قومیتی تمامی جامعه مسلمانان در سراسر کشور به قرار زیر است: از تمامی هندوستان، ۴۱۱۰ نفر؛ از خاورمیانه، ۲۹۸۲ نفر؛ از مجموع اروپا، ۱۱۷۶ نفر؛ از افریقا، ۱۰۱۷ نفر؛ از دیگر ملیتها، ۴۲۶۳ نفر.

در سال ۱۹۹۲م به زنان مسلمان در شورای اداری «FIANZ» نمایندگی پر رنگ تر و منسجم تری اعطا شد که به تشکیل «شورای اسلامی بانوان نیوزیلند» انجامید. این گروه شبه مستقل دو خواهر را برای شرکت در تمامی جلسات FIANZ تعیین کرد (هر چند صاحب هیچ گونه حق رأی نبودند). در سال ۱۹۹۹م، گروه مشابه دیگری با نام «انجمن دانشجویان و جوانان مسلمان نیوزیلند» به طور رسمی به منزله شاخه جوانان «FIANZ» شکل گرفت که در همین جلسات دو نماینده از آنها شرکت داشتند. هر دو گروه از خواهران و جوانان، اردوها و کنفرانسهای منظم و جداگانه‌ای برای خود داشتند.

در سال ۱۹۹۹م، دکتر حاجی اشرف چودهری، دبیر کل سابق «FIANZ» از پنجاب

پاکستان، نخستین مسلمانی بود که به عنوان عضو حزب کارگر وارد پارلمان نیوزیلند شد. در اول دسامبر ۲۰۰۰م، انجمن مسلمانان اوتاگو (Otago)، تحت ریاست برادر استو علی اکبر جانستون (Steve Ali akbar Johnston)، تازه مسلمان محلی، در شهر دایفدین مسجدی از آن خود تأسیس کردند. جامعه مسلمانان این منطقه از اوایل دهه ۱۹۸۰م کم و بیش فعال بودند. دانشجویان مسلمان و قصابان گوشت حلال که به این منطقه آمده بودند، آنجا را ترک کردند. در سال ۱۹۹۲م انجمن مسلمانان اتاگو به طور رسمی از سوی دولت به ثبت رسید و در سال ۱۹۹۶م به FIANZ پیوست. مسجد جدید را نیز مسجد الهدی نامیدند. هزینه کلی این طرح با وام کلان ۱۰۰/۰۰۰ دلاری تأمین شده بود که فدراسیون در اختیار انجمن مسلمانان اتاگو قرار داد.

از همان سالهای آغازین، فدراسیون روابط حسنه‌ای با سفارتخانه‌های کشورهای مسلمان در ولینگتون و استرالیا و با انجمنهای معتبر خیریه مسلمانان مثل WAMY، رابطه العالم الاسلامی، سازمان کنفرانس اسلامی (OIC) و RISEAP (شورای منطقه‌ای تبلیغات اسلامی در آسیای جنوب شرق و اقیانوسیه) در مالزی برقرار کرده بود. در حقیقت، از ۳۰ ژوئن تا ۴ ژوئیه ۲۰۰۲، کنفرانس بین‌المللی سالانه جوانان «RISEAP» در دانشکده دختران «زائد» در اوکلند از سوی بخش جوانان «FIANZ»

سازمان‌دهی و برگزار شد.

چهار سفارتخانه کشورهای اسلامی در نیوزیلند نمایندگی دارند: ایران، اندونزی، مالزی و ترکیه. دیپلماتهای مالزی و ایرانی بیشترین ارتباطات را با مسائل عمومی مسلمانان نیوزیلند دارند. جناب آقای حاجی محمد مهدی سازگارا، سفیر ایران در نیوزیلند در سالهای بین ۱۹۹۶ و ۲۰۰۰م از کسانی است که به دلیل حمایت از طرح گفت و گوی مسلمانان و مسیحیان منطقه به اهتمام سازمان تبلیغات اسلامی عمیقاً در خاطرات جامعه مسلمانان ولینگتون باقی مانده است.

در ۱۸ نوامبر ۲۰۰۰م، در همایشی که در مسجد پونسونای برگزار شد، رسماً «هیأت امنای مشورتی مذهبی» فدراسیون تشکیل شد و شیخ محمد ایروت، امام جماعت سوری الاصل این مسجد از سال ۱۹۸۹م، به احترام مدارج علمی و پیشکسوتی، از سوی تمامی علمای نیوزیلند به اتفاق آراء، به ریاست یا امیری آن برگزیده شد. دومین همایش هیأت امنای بار دیگر در مارس ۲۰۰۱م در مسجد پونسونای برگزار گردید. بعد از ۱۲ ماه، شیخ ایروت که ریاست آن را برعهده داشت، استعفای خود را اعلام کرد و امام جماعت مسجد جامع ولینگتون، شیخ محمد امیر، جانشین وی شد.

دستاوردهای اطمینان بخش

سرشماری سال ۲۰۰۱م، تعداد کل مسلمانان

نیوزیلند را ۲۳۶۳۷ نفر اعلام کرد که نزدیک به ۱۱۰۰ نفر از آنان ایرانی بودند.

در دسامبر ۲۰۰۱م دکتر حاجی اشرف چودهری به «انجمن خدمات ملکه» (Q.S.O) (Queen's Serrice Order = پیوست. در ژانویه ۲۰۰۲م دبیر کل دیگر FIANZ، دکتر حاجی خالد ساندهو نیز به خصوص به دلیل همکاری گسترده وی با گروه‌های مختلف مسیحی در ولینگتون (با همراهی سفیر ایران) از پاداش Q.S.O برخوردار شد. در دسامبر ۲۰۰۲م، حاجی مظهر ش. کرسنیک، دبیر افتتاحیه FIANZ، به دلیل پنج دهه خدمات اجتماعی، مدال خدمات ملکه را به خود اختصاص داد. در مراسمی با شکوه در کاخ مجلل دولتی که در ۴ آوریل ۲۰۰۳م برگزار شد، به طور رسمی این مدال به کرسنیک اعطا شد. موفقیت وی در سطحی گسترده در رسانه‌های مهم بازتاب یافت. روزنامه نیوزیلند هرالد این مطالب را برای آیندگان ثبت کرد:

زمانی که آقای کرسنیک، بیش از ۵۰ سال پیش به عنوان پناهنده سیاسی وارد نیوزیلند شد، چیزی جز لباسهایش نداشت. در هر گوشه از

کشور دست به هر کاری همچون کارگری مزرعه و کمک در ساخت نیروگاه مرمه (Meremere) زد. سرانجام آقای کرسنیک، به همراه همسر و سه فرزندش در پانمور (Panmure) اقامت گزید و در همانجا رستورانی ساخت و بعدها به تاجری موفق تبدیل شد. این مرد ۷۱ ساله هم‌اکنون، رهبری جامعه‌های مسلمان و آلبانی این کشور را در دست دارد.

آینده اسلام و مسلمانان در نیوزیلند، مطمئن و روشن به نظر می‌رسد. به خواست خدا، «FIANZ» به موفقیت‌هایی دست خواهد یافت، مشروط به اینکه این سازمان بتواند توجه خود را به اهداف روشن و آشکار تبلیغات و تأییدی معتبر گوشت حلال تمرکز دهد. فدراسیون «FIANZ» به منزله سازمان اصلی ملی مسلمانان همچنان در آینده‌ای روشن به خدمت ادامه خواهد داد، با این شرط که توانایی‌های اصلی خود را باور داشته باشد و گام‌های بزرگ‌تری در جهت توسعه خلاقیت‌های تبلیغات در نیوزیلند بردارد.

①